

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 45. S. Udalricus Augustæ præsidium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.

A. C. 954.

§. XLV.

S. Udalricus Augustæ præsidium.

Regin. Cont. *Herm. &c.* *vit. S. Udal.* *c. 10. Sæc. 5.* *Act. Ben. p.* *436. c. 12.* Cum Anno nongentesimo quinquagesimo tertio Ludolphus Regis Ottonis filius, ex primo toro natus, seditiosus in patrem, bellum civile in Germania excitasset, illo turbine Bavaria maxime involuta, & civitas Augustana expilata. At S. Udalricus ibidem Episcopus, quamvis rebellibus inferior esset viribus, ad ultima Regi Ottoni datam fidem servavit. Jamque hinc patris inde filii hostiles exercitus in conspectu erant, jam pugnae locum delegerant, cum S. Præsul, socium adhibens Harbertum Episcopum Curiensem, ad armatos egreditur, hortaturque ad pacem, successu adeo felici, ut quod optabat persuaserit, anno nongentesimo quinquagesimo quarto.

Anno sequente Hungari exercitu innumerabili Germaniam inundant, & cunctas Danubii oras usque ad Silvam nigram devastant. Augustam obsidentibus, illa tempestate imis muris sine turribus circumdatam, S. Episcopus cum præsidiariis propugnavit; nam satis multas ex Vasallis suis collectas, & bello exercitatissimas cohortes, intus habebat. Quadam die erumpentes per unam portam civitatis hostes propulsarunt præsentente Episcopo, qui sola stola indutus non

non clypeo, non lorica aut galea munitus, jaculis & lapidibus circa eum volantibus, intactus tamen & illæsus evasit. Post conflictum, cum munitiones reparari jussisset, totum noctis spatium in oratione perseverans, congregatis religiosi mulieribus, præcepit, ut dividerentur, & una pars earum cum Crucibus ad Deum devote clamantes intra muros civitatis circumiret, altera in pavimento Ecclesiæ prostrata S. Dei Genitricis clementiam flagitaret. Infantulos quoque urbis universos, ab uberibus matrum raptos, juxta se coram Altaribus nuda terra jactari jussit, ut & ipsi suo vagitu Deum placarent.

Tum, postquam brevissimam requiem corpori indulisset, irrupente aurora, Salutaris Sacrificii hostiam Deo libavit, omnesque Sacro Viatico recreatos humili admonitione hortatus est, ut spem suam in solo Domino ponerent. Cum jubar solis tellurem irradiaret, Hungaris scalas muris admoventibus, nunciatur Regi eorum, Regem Ottonem immine-
 nere. Ergo civitate interim dimissa in eum convertitur, nullus dubitans, si Regem superasset, Augustanos victori resistere non ausuros. Tunc vero Udalricus Episcopus, Comes Tietbaldus ejus Frater, & complures alii, noctu e civitate excedentes in Regis Ottonis castra

Sæculum X.

A. C. 955.

Sæculum X. se conferunt, qui ut Cœli favorem sibi
 A. C. 955. conciliaret, in terra coram Deo prostra-
 tus & maximum peccatorem se profes-
 sus, votum edidit, Episcopatum Merse-
 burgensem se erecturum, si Divinum
 Numen sibi victoriam concederet. Mox
 surgens Missæ interfuit, & de manu S.
 Episcopi, quem a Confessionibus habe-
 bat, Sacram Communionem accepit.
 Paulo post totum exercitum effudit in
 Barbaros, quos tanta strage, quanta an-
 te ipsum nemo, profligavit. Hæc vi-
 ctoria in Festo S. Laurentii, decima Au-
 gusti, anno 955. reportata.

§. XLVI.

S. Udalrici vitæ Ratio.

vit. c. 3. n. 13. Ab obitu Henrici Aucupis S. Udalricus
 Regiam non adibat, nec milites pro
 Regis arbitrio ad bellum procedentes
 ipse ducebat, hoc onere in Adalberonem
 nepotem suum translato. Unde totum
 se se operibus spiritualibus dabat, hanc
 potissimum vitæ rationem tenens. Quo-
 tidie officium Divinum cum Clericis Ec-
 clesiæ suæ Cathedralis recitabat, tum offi-
 cium Beatæ Virginis, Sanctæ Crucis, &
 tertium de omnibus Sanctis, præter plu-
 res alios Psalmos & Psalterium, quod,
 ubi per negotia licebat, singulis diebus
 totum orabat. Item singulis diebus
 unam